

ADVENT en KERSTMIS in coronatijd.

Wordt het een sobere decembermaand dit jaar? De maatregelen om de 4e coronagolf binnen de perken te houden lijken dat met zich mee te brengen. Het was al merkbaar bij de Sinterklaasintocht, die was sober. Ook (een aantal) kerstmarkten en -evenementen gaan niet door of in slechts in afgeslankte vorm. Koren schorten hun repetities (weer) op en zijn met anderhalve meter afstand niet in staat tot uitvoeringen. In de dag- en streekbladen wordt dagelijks melding gemaakt van afgelastingen. Het is voor velen een tegenvaller. We zijn er immers aan gewend geraakt, dat er op veel plaatsen in de donkere dagen 'van alles te doen' is. Nu dat niet het geval is en we daar weinig aan kunnen veranderen komt de vraag naar boven: kan dat ook positief uitpakken? 'Er is meer rust in de tent, dat heeft ook zijn waarde', hoor ik deze dagen iemand zeggen. Daarmee zegt hij indirect ook, dat het leven van alle dag de nodige inspanning vergt en aandacht vraagt. Tot rust komen is er dan vaak niet bij. En rust en stilte zijn belangrijk om bij jezelf terecht te komen en bij wat in je leeft. Het gaat om je eigen 'menswording' in plaats van door van alles en nog wat geleefd te worden. (Terzijde: zou gebrek aan rust en stilte niet de oorzaak kunnen zijn van de mentale problemen van veel jongeren? Komen ze nog wel aan zichzelf toe bij alle prikkels die op hen afkomen en waarop ze menen in te 'moeten' gaan??

Het woord 'menswording' doet denken aan Kerstmis, de geboorte van het Jezuskind; voor de christen 'Gods menswording onder ons'; teken van Gods liefdevolle betrokkenheid op ons en onze gang door het leven. In het geboorteverhaal van Lucas, in het driekoningenverhaal van Matteüs, in de inleiding op het evangelie bij Johannes wordt de betekenis van dit Mensenkind op verschillende manieren aangegeven. Hij is en wordt ervaren als 'Woord van God' tot ons; als 'weg, waarheid en leven', als 'licht in de duisternis', een duisternis, die het licht niet aannam. De Advent (komst) is de voorbereiding op het komen van het Kerstkind. Die 'komst' kan ook in ons een plaats krijgen als we zijn manier van leven proberen na te volgen. De geboorte van het Kerstkind houdt een uitnodiging en eigenlijk ook een oproep in om een goed mens te zijn, een mens van liefde, een mens van mededogen en barmhartigheid, een mens van gerechtigheid en vrede. Snakt de wereld niet naar dit soort mensen? Proberen wij van die mensen zijn. Mede namens pastor Franssen, ons clusterbestuur en kerkbesturen van harte gezegende kerstdagen ook al zijn die wellicht –gezien de te verwachten maatregelen- gedwongen soberder dan normaal. A. Reijnen, pastoor

TIJDENS DE ADVENT

kunt u op websites van onze parochies op de dinsdag en de vrijdag teksten vinden ter bezinning als voorbereiding op Kerstmis.

KERSTVIERING THUIS

Onze Gezinsmismiswerkgroep werkt aan een Kerstviering Thuis voor degenen die mede uit vrees voor besmetting niet willen/kunnen deelnemen aan een kerkelijke viering. De 'thuisviering' zal verspreid worden via website, kerken en basisschool. De gezinnen van Nijswiller en Wahlwiller, die geen eigen basisschool meer hebben worden verwezen naar de website. AR

OUDDAAR EN NIEUWJAAR.

Ook 2021 is -op een paar weken na- voorbij, zoals alle tijd voorbijgaat, zoals ook wij voorbij gaan. Terugkijkend op 2021 moet je constateren dat er weer veel gebeurd is in de wereld, in onze samenleving, in de omgeving waarin we leven; kranten, tijdschriften, TV geven een terugblik; maar ook de meesten van ons kijken terug, zeker als we ervaringen hebben opgedaan die ons diep raken. In het algemeen kunnen we vaststellen, dat het coronavirus dit jaar weer zijn stempel op ieder heeft gedrukt. Het virus heeft niet alleen voor velen fysieke gevolgen gehad, maar ook mentale. Er is ook heel wat verschil van mening aan het licht gekomen omtrent thema's als vrijheid en verantwoordelijkheid, gekoppeld al of niet aan vaccinatie en het wel of geen gevolg geven aan door overheid getroffen maatregelen. Er is een groot verschil aan het licht getreden t.a.v. waarden en normen en/of de interpretatie daarvan. De protesten in de samenleving duiden op frustratie, teleurstelling en gevoelens van achterstelling. De coronamaatregelen boden de gelegenheid die te uiten. Dat gebeurde niet altijd op een vreedzame manier. Er was overigens ook veel goeds te melden. Denken we aan de inzet van ziekenhuis- en zorgpersoneel, aan de vele spontane hulp bij de overstromingen deze zomer in onze regio. Denken we aan het meeleven met elkaar in verdrietige omstandigheden van het leven als ziekte en overlijden, en bij pech in het ondernemen ten gevolge van coronamaatregelen. De betrokkenheid op elkaar kreeg gelukkig weer een impuls. *Er leeft nog veel goeds onder ons.* Het valt te hopen dat we volhouden er te zijn voor elkaar. En dat geldt dan het nieuwe jaar 2022. We hopen op een stabiele regering,

waarvan het beleid gericht is op het welzijn van allen in onze samenleving. We worden weliswaar hoe langer hoe meer gewaar, dat we deel uitmaken van een grotere wereld dan de onze. We zullen allemaal onze bijdrage moeten leveren aan, bijvoorbeeld, de beheersing van de opwarming van de aarde, de bestrijding van armoede en geweld, het vluchtelingenprobleem, de wereldwijde beheersing van het coronavirus. Onze individuele vrijheden nemen een belangrijke plaats in ons waardenpatroon maar vragen om in balans te blijven met onze verantwoordelijkheid voor elkaar. Het nieuwe jaar houdt beloften in, maar zal ons ook voor opgaven stellen. Christenen staan betrouwbaar in het leven. Bij alles wat ons overkomt en bij alles wat we ondernemen geloven we immers in Gods hand te zijn. De geboorte van het Christuskind is een teken van Gods betrokkenheid op ons, zijn mensen. Uit zijn levensloop kunnen we leren dat al hetgeen we uit liefde doen eeuwigheidswaarde heeft. Mede namens pastor Franssen en onze kerkbesturen wens ik u van harte een voorspoedig [2022](#).
[A. Reijnen, pastoor](#)

[AFGEDWONGEN STILTE. aantasting van welzijn voor de een, weldaad voor de ander?](#)

[De overheidsmaatregelen ter bestrijding van de 4e coronagolf hebben ervoor gezorgd, dat het maatschappelijk en cultureel leven grotendeels plat ligt. De een vindt het wel goed vanwege minder verplichtingen en stress en vanwege meer rust en meer stilte. Voor de ander die het uitgaansleven nodig heeft voor zijn/haar welzijn is de afgedwongen stilte een kleine ramp.](#)

[Niet iedereen blijkt geroepen het leven in stilte te leven als een monnik. Leo Disch, benedictijn van de abdij van Mamelis, zegt in een interview in de zaterdagse katern van De Limburger op 13 november dat je tot zijn soort gereguleerd-leven-in stilte geroepen moet zijn. 'anders word je knetter gek'. Maar kluizenaar en Cisterciënzer monnik Guerric Aerden meent dat 'de hang naar het alleen zijn in ieder mens zit, het zich terugtrekken uit de samenleving 'om in de stilte tot zichzelf te kunnen komen' \(Nummer 16 van 'KLOOSTER' Magazine, herfst 2021, uitgave Adveniat, p.13\). Dat zou betekenen, dat ook de "evenementenmens" zijn momenten van alleen zijn en stilte kent. Wellicht overkomen die hem/haar. Maar ze moeten waarschijnlijk voor dat type mens niet te lang duren en niet afgedwongen worden anders wordt hij/zij 'knettergek'. En toch zou een 'afgedwongen stilte' wel eens het gevolg kunnen zijn van toename van de besmettingen met het coronavirus. Wordt dat een kleine 'ramp' of kan er ook iets goeds het gevolg van zijn. Misschien dat ook de 'actieve mens' zichzelf bewust kan worden van 'de stilte die hem/haar bij tijd en wijle willens-nillens overkomt. De Franse filosoof Gabriël Marcel \(1889-1973\) was van mening, 'dat de mens pas in de stilte zichzelf toebehoort. En de Braziliaan F. Araujo schrijft: 'een mens, die in staat is tot stilte is in staat het leven te leven'. De moeite van het overwegen waard tijdens door de coronamaatregelen 'afgedwongen stilte'. A. Reijnen, pastoor](#)